

Arrest

nr. 279 142 van 21 oktober 2022
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: Op zijn gekozen woonplaats bij
advocaat F. HASOYAN
Luikersteenweg 289/gelijkvloers
3500 HASSELT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 30 mei 2022 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 12 april 2022 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 22 juni 2022 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 2 augustus 2022 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 11 augustus 2022.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker dient op 18 oktober 2021 een aanvraag in tot het bekomen van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in functie van zijn feitelijke partner mevrouw N. B., die de Poolse nationaliteit bezit.

Op 12 april 2022 neemt de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20), aan verzoeker ter kennis gebracht op 29 april 2022.

Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

"In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid gelezen in combinatie met artikel 58 of 69ter van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 18.10.2021 werd ingediend door:

Naam: M. (...)

Voorna(a)m(en): E. (...)

Nationaliteit: Albanië

Geboortedatum: (...) 1993

Geboorteplaats: (...)

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...)

om de volgende reden geweigerd:

☐ *De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie.*

Betrokkene vroeg op 18.10.2021 gezinshereniging aan met zijn aangehaalde feitelijke partner, zijnde B. (...) N. (...), van Poolse nationaliteit, met rijksregisternummer (...), op basis van artikel 47/1, 1a van de wet van 15.12 1980

Artikel 47/3 van de wet van 15.12 1980 stelt dat 'de andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, 1°, moeten het bestaan bewijzen van een relatie met de burger van de Unie die zij willen begeleiden of bij wie zij zich willen voegen en ook het duurzaam karakter van die relatie'

Volgende documenten worden voorgelegd ter staving van de aangehaalde relatie:

- Ongedateerde foto's. Uit deze voorgelegde foto's waarbij betrokkene samen met de referentiepersoon wordt afgebeeld, kan echter niet uitgemaakt worden wanneer ze precies zijn genomen, noch in welke context. Het zijn momentopnames en deze stukken kunnen geen blijk geven van een duurzame affectieve relatie. Zelfs indien kan aangenomen worden dat de foto's een bepaalde periode beslaan, kan niet zonder meer gesteld worden dat op grond van deze foto's blijkt dat betrokkene een werkelijke affectieve duurzame partnerrelatie onderhoudt met de referentiepersoon.*
- Ongedateerde chatgesprekken Ook hier kan niet uitgemaakt worden wanneer deze gesprekken precies plaatsvonden waardoor deze niet kunnen aanvaard worden.*
- Ongepersonaliseerd Albanees familiecertificaat*

Uit het geheel van de beschikbare gegevens kan niet met zekerheid opgemaakt worden sedert wanneer betrokkene en de referentiepersoon elkaar kennen, noch sedert wanneer ze een effectieve partnerrelatie onderhouden.

Op basis van de voorgelegde stukken is zowel de voorgehouden affectieve partnerrelatie tussen betrokkenen, als het aangehaalde duurzame karakter ervan, onvoldoende bewezen. Indien betrokkene, zoals hij voorhoudt, werkelijk een duurzame feitelijke relatie heeft met de referentiepersoon, kan van hem redelijkerwijze worden aangenomen dat hij meer overtuigende stukken kan voorleggen. Aan de hand van de beschikbare gegevens kan niet vastgesteld worden wanneer en hoe betrokkenen elkaar hebben leren kennen, of zij gedurende een bepaalde periode voor de aankomst van betrokkene in België reeds intensief en regelmatig contact onderhielden, of zij elkaar familie en vrienden kennen,...

Uit de gegevens van het Rijksregister blijkt dat de referentiepersoon op 18.10.2021 officieel gedomicilieerd werd op het adres van betrokkene. Louter het feit dat betrokkene en de referentiepersoon een gemeenschappelijke verblijfplaats hebben, kan niet worden aanvaard als afdoende bewijs van het bestaan van een duurzame partnerrelatie en/of van een gezinsleven.

Betrokkene toont niet aan te voldoen aan de voorwaarden van artikel 47/1, 1° van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging."

2. Over de rechtspleging

Verzoeker heeft binnen de in artikel 39/81, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) voorziene termijn van 8 dagen, de griffie in kennis gesteld dat hij geen synthesememorie wenst neer te leggen. Met toepassing van artikel 39/81, laatste lid van voormelde wet wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid. De Raad doet uitspraak op basis van de middelen uiteengezet in het inleidend verzoekschrift en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60 van de vreemdelingenwet.

3. Onderzoek van het beroep

3.1 In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 47/1, eerste lid, 2° en 47/3, §2 van de vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Ter adstruering van zijn middel zet verzoeker het volgende uiteen:

“De uitdrukkelijke motiveringsverplichting zoals bepaald in de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 19 maart 2004, nr. 129.466; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). Het begrip afdoende impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genome beslissing. Hetzelfde geldt ten aanzien van artikel 62 van de vreemdelingenwet.

De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijke toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij haar beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Art. 47/1. [Als andere familieleden van een burger van de Unie worden beschouwd :

1° de partner met wie de burger van de Unie een deugdelijk bewezen duurzame relatie heeft en die niet bedoeld wordt in artikel 40bis, § 2, 2° ;

2° de niet in artikel 40bis, § 2, bedoelde familieleden die, in het land van herkomst, ten laste zijn of deel uitmaken van het gezin van de burger van de Unie;

3° de niet in artikel 40bis, § 2, bedoelde familieleden die wegens ernstige gezondheidsredenen een persoonlijke verzorging door de burger van de Unie strikt behoeven.]

Art. 47/3 § 1. De andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, 1°, moeten het bestaan bewijzen van een relatie met de burger van de Unie die zij willen begeleiden of bij wie zij zich willen voegen en ook het duurzaam karakter van die relatie.

Het duurzaam karakter van de relatie mag met elk passend middel worden bewezen.

Bij het onderzoek naar het duurzame karakter van de relatie houdt de minister of zijn gemachtigde inzonderheid rekening met de intensiteit, de duur en de stabiele aard van de banden tussen de partners.

In casu dient te worden vastgesteld dat de gemachtigde van de staatssecretaris in de bestreden beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden stelt dat verzoeker onvoldoende bewees een duurzame relatie te hebben met de referentiepersoon.

Verwerende partij meent te stellen dat - indien verzoeker effectief een duurzame feitelijke relatie onderhield met zijn partner - hij overtuigende stukken naar voren zou brengen.

Daargelaten de diverse persoonlijke foto's en chatberichten van verzoeker samen met zijn partner dewelke de intensiteit van hun relatie aantonen, dient te worden vastgesteld dat verzoeker tot op heden samen met zijn partner woonachtig is op het zelfde adres, dewelke toch duidt op de duur en de stabiele aard van de banden tussen dit koppel.

Er werden diverse administratieve woonstcontroles uitgevoerd op het adres van verzoeker alwaar zij effectief samenwonen. Verwerende partij heeft geen rekening gehouden met deze verslagen van de wijkagent, dewelke normaliter aan het administratief dossier zijn gevoegd.

Verzoeker vormt langer dan één jaar een affectieve relatie met zijn partner. Zij hebben elkaar in België leren kennen.

Er dient tevens te worden geaccentueerd dat verzoeker nog steeds wettelijk is ingeschreven te (...) en dat hun relatie zich continueert en verder ontwikkeld.

Verzoeker heeft tevens diverse vertrouwelijke documenten zoals o.a. de loonbrieven, attest mutualiteit, huurovereenkomst van zijn EU partner aan het AD toegevoegd.

Artikel 3, tweede lid, sub a) en b) van de Burgerschapsrichtlijn verplicht lidstaten om de binnenkomst en het verblijf te 'vergemakkelijken' van de volgende personen:

"a) andere, niet onder de definitie van artikel 2, punt 2, vallende familieleden, ongeacht hun nationaliteit, die in het land van herkomst ten laste zijn van of inwonen bij de burger van de Unie die het verblijfsrecht in eerste instantie geniet, of die vanwege ernstige gezondheidsredenen een persoonlijke verzorging door de burger van de Unie strikt behoeven;

b) de partner met wie de burger van de Unie een deugdelijk bewezen duurzame relatie heeft".

Verder moet het gastland de persoonlijke situatie nauwkeurig onderzoeken en een eventuele weigering van toegang of verblijf motiveren dewelke in casu niet gebeurde gelet op de evolutie van de affectieve relatie.

Artikel 47/1, 1° van de vreemdelingenwet stelt dat de relatie affectief dient te zijn.

Er dient wel degelijk aangetoond te worden dat er sprake is van voldoende intense en stabiele banden tussen hem en zijn partner (cf. "de intensiteit, de duur en de stabiele aard van de banden tussen partners" zoals bepaald in artikel 74/3, § 1, derde lid van de vreemdelingenwet) derwijze dat een "deugdelijk bewezen duurzame relatie" in de zin van artikel 47/1, 1° van de vreemdelingenwet voorligt.

Het moet zodoende wel degelijk gaan om een effectieve feitelijke relatie, quod certa est.

Uit de toegevoegde stukken blijkt de duur en de evolutie van de relatie. Er werd geen rekening gehouden met deze stukken en de verslagen van de wijkagent.

De gemachtigde heeft zijn onderzoek evenwel niet beperkt tot de duur van de relatie en stelt in het bijzonder vast dat elke vorm van effectieve feitelijke relatie ontbreekt dewelke uiteraard niet overeenstemt met de objectieve gegevens van het dossier en de thans naar voren gebrachte stukken.

Dit element volstaat in se om de bestreden beslissing te vernietigen.

Verwerende partij stelt neemt diverse documenten dewelke werden voorgelegd in het kader van onderhavige aanvraag niet in aanmerking.

Dit element volstaat in se om de bestreden beslissing te vernietigen.

Het integraal administratief dossier dient immers in ogenschouw te worden genomen bij het nemen van een beslissing en er kan niet in het kader van een volwaardige behandeling met kennis van alle stukken dienstig verwezen worden naar eerdere beslissingen. Er is uiteraard meer nodig.

Aangezien uit het geen wat voorafgaat de motivering derhalve niet als afdoende dient te worden beschouwd en derhalve de motiveringsplicht schendt om reden dat dit motief niet op een redelijke manier getoetst is, gelet op de naar voren gebrachte stukken en heeft verwerende partij zich gestoeld op onjuiste feitenvinding door de basisstukken en geactualiseerde stukken gewoonweg niet afdoende te onderzoeken.

Het zorgvuldigheidsbeginsel (sensu lato) tenslotte omvat het beginsel van de evenwichtigheid: dit beginsel doelt op de evenwichtige beoordeling van alle bij de beslissing betrokken belangen, (zie 1/1. VAN GERVEN, Beginselen van behoorlijk handelen, R.W. 1982 - 1983, 963.).

Dat de middelen bijgevolg ernstig en gegrond zijn;

Het nadeel is derhalve ernstig en moeilijk te herstellen.

Bijgevolg dienen de bestreden beslissingen te worden vernietigd.”

3.2 Verzoeker voert de schending aan van het materiële motiveringsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Het materiële motiveringsbeginsel houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op deugdelijke motieven, dit zijn motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen worden genomen (cf. RvS 14 juli 2008, nr. 185.388; RvS 20 september 2011, nr. 215.206; RvS 5 december 2011, nr. 216.669). Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. Verder toetst de Raad in het kader van zijn wettigheidscontrole of het bestuur de feitelijke gegevens correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de gemachtigde bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

De aangevoerde schending van het materiële motiveringsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel moet, hoewel verzoeker de schending aanvoert van artikel 47/1, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet, *in casu* worden onderzocht in het licht van artikel 47/1, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet omdat de bestreden beslissing op grond van deze bepaling is genomen. Artikel 47/1, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet is hier niet aan orde, aangezien verzoeker geen deel uitmaakt van “*de niet in artikel 40bis, §2, bedoelde familieleden die, in het land van herkomst, ten laste zijn of deel uitmaken van het gezin van de burger van de Unie*”, nu verzoeker uitdrukkelijk verklaart dat hij de referentiepersoon slechts heeft leren kennen in België. Dezelfde redenering geldt voor de aangevoerde schending van artikel 47/3, §2 van de vreemdelingenwet, nu deze bepaling verwijst naar artikel 47/1, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet.

Artikel 47/1, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Als andere familieleden van een burger van de Unie worden beschouwd :

1° de partner met wie de burger van de Unie een deugdelijk bewezen duurzame relatie heeft en die niet bedoeld wordt in artikel 40bis, § 2, 2° ;”

Artikel 47/1, §1 van de vreemdelingenwet bepaalt:

“§1. De andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, 1°, moeten het bestaan bewijzen van een relatie met de burger van de Unie die zij willen begeleiden of bij wie zij zich willen voegen en ook het duurzaam karakter van die relatie.

Het duurzaam karakter van de relatie mag met elk passend middel worden bewezen.

Bij het onderzoek naar het duurzame karakter van de relatie houdt de minister of zijn gemachtigde inzonderheid rekening met de intensiteit, de duur en de stabiele aard van de banden tussen de partners.”

Uit deze wetsbepalingen blijkt dat verzoeker het duurzaam karakter van zijn relatie met de referentiepersoon moet bewijzen, dat hij dat met elk passend middel mag bewijzen en dat verweerder hierbij rekening houdt met de intensiteit, duur en stabiele aard van de band tussen de partners. In de bestreden beslissing kan worden gelezen dat verweerder van oordeel is dat uit het geheel van de beschikbare gegevens niet afdoende blijkt dat er sprake is van een affectieve partnerrelatie tussen verzoeker en de referentiepersoon, laat staan van het duurzaam karakter van deze relatie.

Verzoeker stipt aan dat het duurzaam karakter van de relatie met elk passend middel mag worden bewezen. Dit impliceert echter nog niet dat verweerder elk voorgelegd bewijsstuk als bewijs van de vermeende duurzame relatie dient te aanvaarden. Verzoeker gaat er met zijn betoog aan voorbij dat verweerder in zijn dossier met betrekking tot elk van de voorgelegde bewijsstukken motiveert waarom hij meent dat het geen bewijs van een duurzame relatie vormt. Het loutere feit dat verzoeker het niet eens is met deze beoordeling, is niet van dien aard dat zij de motieven van de bestreden beslissing kan weerleggen. Verweerder beschikt ten dezen immers over een ruime appreciatiebevoegdheid, waarop de Raad slechts een marginale toetsing kan doorvoeren. Zoals zal blijken heeft verweerder in dit dossier op kennelijk zorgvuldige en redelijke wijze geoordeeld dat uit de voorgelegde stukken niet afdoende blijkt dat er tussen verzoeker en de referentiepersoon sprake is van een duurzame relatie, reden waarom het verblijf van meer dan drie maanden wordt geweigerd.

Verzoeker voert aan dat hij diverse persoonlijke foto's en chatberichten heeft voorgelegd, waaruit de intensiteit van hun relatie blijkt. Met dit betoog slaagt verzoeker er echter niet in het motief van de bestreden beslissing, met name dat uit deze foto's niet kan worden opgemaakt wanneer ze zijn genomen, noch in welke context ze zijn genomen en dat het vooral momentopnames zijn die geen blik geven van een duurzame affectieve relatie, te weerleggen. Hij wijst enkel op de stukken die hij heeft voorgelegd, doch verweerder heeft zich reeds uitgesproken over deze stukken in de bestreden beslissing. Ook met betrekking tot de chatberichten heeft verweerder gemotiveerd dat daaruit niet kan worden opgemaakt wanneer deze gesprekken precies plaatsvonden. Verweerder concludeert op kennelijk redelijke wijze dat uit het geheel van de beschikbare gegevens niet met zekerheid kan worden nagegaan sinds wanneer verzoeker en de referentiepersoon elkaar kennen, noch sedert wanneer ze een effectieve partnerrelatie onderhouden.

Verzoeker voert aan dat hij *“langer dan één jaar een affectieve relatie met zijn partner”* vormt en dat zij elkaar hebben leren kennen in België. Nog daargelaten het feit dat verzoeker hiervan geen bewijzen bijbrengt, stelt de Raad vast dat deze informatie niet aan verweerder is bekend gemaakt bij de aanvraag gezinshereniging. Slechts nu verweerder in de bestreden beslissing motiveert dat niet duidelijk is sinds wanneer de betrokkenen samen een relatie hebben of waar zij elkaar hebben leren kennen, verschaft verzoeker meer duidelijkheid hieromtrent in zijn verzoekschrift. Dit heeft hij echter niet in zijn aanvraag gezinshereniging uiteengezet.

Verzoeker duidt verder op de omstandigheid dat hij wettelijk is ingeschreven op het adres van zijn partner en zij dus samenwonen. Volgens verzoeker blijken hieruit de duur en de stabiele aard van de relatie. Samen met verweerder, die dit terecht aanstipt in zijn nota met opmerkingen, bemerkt de Raad dat verzoeker op 18 oktober 2021 officieel werd ingeschreven op het adres van zijn partner, dezelfde dag waarop hij zijn aanvraag gezinshereniging heeft ingediend. Verzoeker kan dus bezwaarlijk voorhouden dat uit deze samenwoning de duur en de stabiele aard van de relatie blijkt, nu voorafgaand aan de aanvraag gezinshereniging helemaal geen samenwoning heeft plaatsgevonden. Bovendien weerlegt verzoeker niet dat het loutere feit op zich dat hij en zijn partner een gemeenschappelijke verblijfplaats delen, niet kan worden aanvaard als afdoende bewijs van het bestaan van een duurzame partnerrelatie. Deze motivering is allerm minst kennelijk onredelijk. De administratieve woonstcontroles waarnaar verzoeker verwijst en waaruit blijkt dat verzoeker en zijn partner een gemeenschappelijke verblijfplaats delen, doen aan de vaststelling dat het bestaan van een duurzame partnerrelatie onvoldoende bewezen is, geen afbreuk.

Verzoeker besluit dat verweerder geen rekening heeft gehouden met de diverse documenten dewelke werden voorgelegd in het kader van de aanvraag gezinshereniging. Uit het voorgaande en uit de eenvoudige lezing van de bestreden beslissing blijkt echter dat verweerder heeft geantwoord op elk stuk dat verzoeker heeft overgemaakt. Verweerder heeft hierbij uitdrukkelijk rekening gehouden met de voorgelegde foto's, chatberichten, het Albanees familiecertificaat en de samenwoning. Verweerder acht de stukken niet voldoende om met zekerheid aan te tonen dat verzoeker en zijn partner een effectief beleefde en duurzame partnerrelatie onderhouden.

Waar verzoeker zich tenslotte beroept op artikel 3, tweede lid, b) van Richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van de Richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG (hierna: de Burgerschapsrichtlijn), bemerkt de Raad dat *“het gastland”* ingevolgde bovenvermelde bepaling de

persoonlijke situatie van de vreemdeling nauwkeurig dient te onderzoeken en een eventuele weigering van toegang tot verblijf moet motiveren. Daarnaast moet het gastland eveneens de binnenkomst en het verblijf van de vreemdeling 'vergemakkelijken'. Vooreerst stelt de Raad vast dat verzoeker aan deze bepaling geen recht op binnenkomst of verblijf in het Rijk kan ontleen. Verder toont verzoeker niet aan dat verweerder zijn persoonlijke situatie niet heeft onderzocht of dat hij niet heeft gemotiveerd waarom aan hem het recht op verblijf wordt geweigerd.

Verzoeker slaagt er niet in een schending van artikel 47/1, eerste lid, 1° of artikel 47/3, §1 van de vreemdelingenwet aannemelijk te maken. Evenmin slaagt hij erin een schending van het materiële motiveringsbeginsel of het zorgvuldigheidsbeginsel aan te tonen.

Het middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig oktober tweeduizend tweeëntwintig door:

Mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

Dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN